

H O T A R Â R E
În numele Legii

14 august 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusa din

Președintele ședinței, judecătorul - Victoria Sanduță

Grefier - Gabriela Juc

a examinat în ședința de judecată publică, pricină civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Obștească "Juriștii Pentru Drepturile Omului" către Agenția Achiziții Publice cu privire la accesul la informație,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

1. La 23 octombrie 2017, Asociația Obștească "Juriștii Pentru Drepturile Omului" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Achiziții Publice cu privire la constatarea încâlcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea nr.72/2017 din 07.09.2017 și anume: Numărul unităților de transport deținute/aflate în gestiunea Agenției Achiziții Publice și din ce surse financiare au fost achiziționate (bugetul de stat, donații, etc.); Informații privind marca/modelul/anul producerii unităților de transport deținute de Agenția Achiziții Publice, cu indicarea anului în care au fost achiziționate, precum și sumele de bani (MDL) achitate, pentru fiecare unitate de transport în parte; Lista nominală a angajaților din cadrul Agenției Achiziții Publice, care beneficiază de transport de serviciu, cu indicarea funcțiilor deținute de aceștia; Informații privind sumele de bani cheltuite de Agenția Achiziții Publice, pe perioada 01.01.2013 - 31.12.2016, pentru deservirea, întreținerea și folosirea unităților de transport; Copia regulamentului intern, privind modul de folosire a unităților de transport ale Agenției Achiziții Publice.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că 07 septembrie 2017 AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, a solicitat Agenției Rezerve Materiale, să ofere informații de interes public. Instituția părătă nu a furnizat în termenul prevăzut de lege informația solicitată de asociația reclamantă prin cererea nr. 72/2017 din 07.09.2017, prin urmare se califică refuzul Agenției Achiziții Publice în eliberarea informațiilor solicitate de asociația reclamantă drept unul ilegal, în susținerea poziției sale a invocat art. 11, art. 16, art. 21 din Legea privind accesul la informație.
3. Reprezentantul reclamantului, avocatul Vasile Ciupercă, în ședința de judecată a declarat că susține cererea de chemare în judecată pe deplin, solicitând constatarea încâlcării dreptului de acces la informație, s-a invocat faptul că asociația reclamantă este o organizație non-guvernamentală, având drept scop promovarea standardelor internaționale în domeniul drepturilor omului în Republica Moldova, iar dreptul la informație este un drept fundamental al omului, fiind garantat de art. 34 din Constituție alineatul (1) al articolului constituțional, acest drept obligă autoritățile publice să asigure informarea corectă a cetățenilor.
4. Reprezentantul părții, Gheorghe Movileanu, în ședință de judecată nu s-a prezentat fiind citat legal, însă anterior a prezentat instanței de judecată că prin scrisoarea nr. 29/66 – 1364 din 22.11.2017 a remis repetat răspunsul cu privire la oferirea informațiilor despre unitățile de transport.

Aprecierea instanței:

5. Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, verificând argumentele invocate în raport cu probele cercetate în ședința de judecată, instanța ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.
6. Conform art.4 alin.(1) din Legea nr.982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale.
7. Conform art.6 din Legea nr.982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, în sensul prezentei legi, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alții subiecți de drept. În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informații sunt considerate: 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea): a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris; b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie; c) orice hârtie sau alt material pe care sunt marcate, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreze; d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism; e) orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic; 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați la punctul 1) al prezentului alineat; 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menționate la punctul 2) al prezentului alineat. Informațiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziția solicitanților în ordine generală.
8. Conform art.11 din Legea nr.982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, furnizorul de informații, în conformitate cu competențele

care îi revin, este obligat: 1) să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal; 2) să garanteze liberul acces la informație;

9. Conform art.16 din Legea nr.982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, (1) Informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai tîrziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație. (2) Termenul de furnizare a informației, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituției publice dacă: a) cererea se referă la un volum foarte mare de informații care necesită selectarea lor; b) sunt necesare consultații suplimentare pentru a satisface cererea. (3) Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informației și despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului inițial.
10. Conform art.19 alin.(1) din Legea nr.982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, refuzul de a furniza o informație, un document oficial va fi făcut în scris, indicându-se data întocmirii refuzului, numele persoanei responsabile, motivul refuzului, făcându-se în mod obligatoriu trimitere la actul normativ (titlul, numărul, data adoptării, sursa publicației oficiale), pe care se bazează refuzul, precum și procedura de recurs a refuzului, inclusiv termenul de prescripție.
11. Conform art. 21 din Legea nr.982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, (1) persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanță de contencios administrativ competență. (3) Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acțiune sau inacțiune a persoanei responsabile pentru primirea și examinarea cererilor de acces la informații, dar în special cu privire la: d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informațiilor solicitate; e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informațiile solicitate.
12. Instanța de judecată a constatat cu certitudine următoarele.
13. Prin scrisoarea nr. 72/2017 din 07 septembrie 2017 AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, a solicitat Agenției Achiziții Publice, să ofere informații oficiale (f.d.4).
14. Potrivit avizului de recepție, scrisoarea nr. 72/2017 a fost recepționată la 11.09.2017 (f.d.5).
15. Prin scrisoarea nr. 29/74 – 1116 din 14.09.2017, Agenția Achiziții Publice a comunicat că la moment are la bilanț patru unități de transport, după cum urmează, Opel Vectra a.p. 2000, Opel Omega a.p. 2003, Skoda Octavia a.p. 2005, Skoda Octavia a.p. 2013. Automobilele de model Opel sunt nefuncționale, în privința acestora fiind inițiată procedura de comercializare prin licitație cu strigare, și a mai menționat că autoturismele sunt folosite de către angajații Agenției pentru deplasări de serviciu (instanțe de judecată, la seminare de instruire în Raioanele din Republică, la diferite instituții ale statului etc.). Referitor la Regulamentul intern privind modul de folosire a unităților de transport, Agenția se conduce de prevederile Hotărârii de Guvern nr. 1404 din 30.12.2005 cu privire la reglementarea utilizării autoturismelor de serviciu de către autoritățile administrației publice (f.d. 17).
16. Prin anexa nr. 1 , se atestă numărul unităților de transport deținute/aflate în gestiunea Agenției Achiziției Publice, din ce surse financiare au fost achiziționate, informații privind marca, modelul, anul producerii unităților de transport deținute de Agenție, cu indicarea anului în care au fost achiziționate, precum și sumele de bani achitate pentru fiecare unitate de transport în parte, informații privind sumele de bani cheltuite de Agenție pe perioada 01.01.2013 – 31.12.2016, pentru deservirea, întreținerea și folosirea unităților de transport (f.d.18).
17. Instanța relevă că Agenția Achiziții Publice a prezentat în instanță informația solicitată de părăt, motivând prin faptul că nu a cunoscut până la momentul depunerii acțiunii în instanță despre faptul nerecepționării răspunsului din 14.09.2017, prin urmare a mai expediat un răspuns repetat la 22.11.2017. Însă, instanța reține că sarcina probațiunii în contencios administrativ îi revine părătului. Mai mult decât atât, potrivit art.118 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească cele ce invocă. Atâtă timp cât reclamantul susține că nu a primit nici un răspuns la cererea sa, sarcina de a proba faptul expedierii răspunsului îi revine părătului, Agenției Achiziții Publice, ceea ce nu a fost făcut în prezentul proces. Or, prezentarea informației solicitate pe parcursul examinării cauzei în instanță de judecată, nu reprezintă decât o recunoaștere tacită a acțiunii, dar nicidcum nu o infirmă. Părătul urma să prezinte și dovada expedierii prin orice mijloc de probă legal și admisibil, extras din registrul de ieșire, bonul de plată al serviciilor poștale pentru scrisoarea respectivă, or fiecare scrisoare are un cod poștal prin care poate fi dovedit: data, ora și destinatarul căruia i-a fost expediat răspunsul respectiv. În lipsa acestor dovezi, instanța conchide că acțiunea reclamantului este întemeiată și urmează a fi admisă în această parte.
18. Prin urmare, și-a constatat cu certitudine că după înaintarea acțiunii în instanță de judecată, Agenția Servicii Publice a prezentat informația solicitată de reclamant prin cererea nr. 72/2017 din 07.09.2017. Astfel informația a fost prezentată pe parcursul examinării cauzei în instanță de judecată, prin urmare părătul a recunoscut în mod tacit acțiunea.
19. Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia î se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar părătului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.
20. Conform art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. (1¹) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
21. Instanța atestă că potrivit bonului de plată prezentat de avocat (f.d.39-40), acesta a încasat suma de 5797,50 lei pentru serviciile juridice prestate pe marginea acestui caz, însă la încasarea cheltuielilor de judecată instanța va ține cont de complexitatea cauzei, de acțiunile întreprinse de avocat, de numărul ședințelor de judecată la care a participat avocatul, precum și de realitățile economice ale Republicii Moldova. Respectiv, instanța apreciază că fiind nejustificată suma de 5797,50 lei pentru serviciile juridice prestate pe marginea acestui caz și consideră reală, necesară și rezonabilă suma de 1000 lei, cheltuielile pentru asistență juridică, ținând cont și de faptul că avocatul a reprezentat în instanță un reclamant care este Asociație Obștească ce activează în domeniul juridic.
22. Reiesind din cele expuse, având în vedere normele legale invocate raportate la circumstanțele speței, precum și în temeiul art. 4,6, 7 alin. (1) lit. b), alin. (2) lit. a), art.19, 21 din Legea nr.982-XIV din 11 mai 2000 privind accesul la informație, art.94,96, 118, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărâște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Obștească "Juriștii Pentru Drepturile Omului" către Agenția Achiziții Publice cu privire la accesul la informație.

Se constată încălcarea dreptului AO "Juriștii pentru Drepturile Omului" de acces la informația solicitată prin cererea nr.72/2017 din 07.09.2017.

Se ia act de faptul furnizării informației solicitate în ședința de judecată și se lasă fără executare hotărârea în această parte a acțiunii și anume privind obligarea Agenției Achiziții Publice să furnizeze informația privind numărul unităților de transport deținute/aflate în gestiunea Agenției Achiziții Publice și din ce surse financiare au fost achiziționate; informații privind marca/modelul/anul producerii unităților de transport deținute de Agenția Achiziții Publice, cu indicarea anului în care au fost achiziționate, precum și sumele de bani achitate pentru fiecare unitate de transport în parte; lista nominală a angajaților din cadrul Agenției Achiziții Publice, care beneficiază de transport de serviciu, cu indicarea funcțiilor deținute de aceștia; informații privind sumele de bani cheltuite de Agenția Achiziții Publice pe perioada 01.01.2013-31.12.2016, pentru deservirea, întreținerea și folosirea unităților de transport, precum și copia regulamentului privind modul de folosire a unităților de transport ale Agenției Achiziții Publice.

Se încasează din contul Agenției Achiziții Publice în beneficiul Asociației Obștești "Juriștii pentru Drepturile Omului" suma de 1000 (una mie lei) cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile reclamantului se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediu Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,

judecătorul

Victoria Sanduța